

HEGNSLOVEN

Lov om hegn, jf. lovbekendtgørelse nr. 363 af 5. april 2019.

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

§ 1. Denne lov omfatter såvel fælleshegn som egne hegn. Ved fælleshegn forstås her hegn, som rejses således, at der til hegnet afgives jord fra begge de tilstødende ejendomme. Ved egne hegn forstås hegn, som rejses på egen grund langs ejendommens skel.

§ 2. Egne hegn må ikke påføre naboen større ulemper end fælleshegn. Som følge heraf må egne hegn ikke have større højde end fælleshegn med et tillæg svarende til afstanden fra hegnet til skellinien, dog må frugtplantagers egne hegn mod syd og vest have et tillæg svarende til 1½ gang afstanden fra hegnet til skellinien. Egne hegn om kirkegårde, militære anlæg, jernbaner og andre almennyttige anlæg må opføres af det materiale og i den højde, anlæggets karakter kræver.

§ 3. Elektriske hegn langs gade, vej, sti eller plads, hvor andre end hegnets ejer har færdselsret, skal være fjernet mindst ½ m fra færdselsbanen. Pigtrådshegn skal under tilsvarende forhold være fjernet mindst 1 m fra færdselsbanen, for gangstiers vedkommende mindst 1 m fra stiens midtlinie.

§ 4. Til levende hegn må ikke anvendes træer eller buske, som er giftige eller kan give anledning til udbredelse af plantesygdomme.

Stk 2. Forefindes i hegn træer eller buske, som er giftige, eller som kan give anledning til udbredelse af plantesygdomme, kan naboen forlange disse fjernet.

§ 5. De i § 2 samt kap. II, III og IV fastsatte bestemmelser kommer ikke til anvendelse i de tilfælde, hvor særligt retsgrundlag foreligger for en anden ordning.

§ 6. Såfremt der i bygningslovgivningen eller i en i henhold hertil udfærdiget vedtægt eller reglement eller i en for kommunen udstedt politivedtægt eller byplan findes særlige forskrifter om hegn om de i kommunen beliggende ejendomme, må disse forskrifter efterkommes.

Kapitel II

Rejsning af nyt hegn

§ 7. Enhver grundejer er med de i § 8, stk. 2, og § 11 fastsatte undtagelser pligtig, når naboen forlanger det, at deltage i udgiften eller arbejdet med rejsningen af fælleshegn og afgive halvdelen af den dertil fornødne jord. Kan parterne ikke enes om hegnets beskaffenhed og dimensioner, må rejsningen ikke påbegyndes, før hegnsynets afgørelse herom foreligger.

Stk. 2. En grundejer, der ønsker at hegne på egen grund, må selv afholde udgiften herved.

§ 8. Udgiften eller arbejdet med rejsning af fælleshegn deles lige mellem parterne, medmindre hegnets rejsning overvejende er i den ene parts interesse eller er nødvendiggjort ved den brug, han gør af sin ejendom, eller hegnsynet har ment at burde imødekomme en af parternes ønske om rejsning af et særlig kostbart hegn. I sådanne tilfælde fastsætter hegnsynet udgiftens eller arbejdets fordeling efter den nytte og interesse, hver af parterne har i hegnets rejsning.

Stk. 2. Skønnes hegnets rejsning udelukkende i den ene parts interesse, fritages naboen for at deltage i udgiften eller arbejdet herved.

§ 9. Fælleshegn skal rejses således, at skellinien falder midt i hegnet.

§ 10. Fælleshegn bør afpasses efter de tilstødende ejendommers karakter og benyttelse og være af en sådan beskaffenhed, at hegnet tydeligt adskiller de pågældende ejendomme og kan modstå de påvirkninger, som ejendommenes benyttelse normalt medfører. Hvor de stedlige forhold gør det påkrævet, bør fælleshegn kunne yde de tilgrænsende ejendomme rimelig beskyttelse mod fredskrænkelser, men det bør på den anden side påses, at hegnet ikke i højere grad end nødvendigt spærre for lys, luft eller udsigteller på uheldig måde ændrer landskabsbilledet.

Stk. 2. Ved rejsning af fælleshegn om haver og lystanlæg bør hensyn tages til, at hegnet kan komme til at danne en tiltalende ramme om de pågældende ejendomme.

Stk. 3. Ved rejsning af hegn mod gader, veje, stier og pladser bør tilstræbes et tiltalende helhedsindtryk. Hegn må ikke hindre den frie oversigt ved vejkryds, vejtilslutninger eller vejsving eller være til ulempe for færdslen. Porte, låger eller led må ikke kunne åbnes udad mod færdselsbaner, hvor andre end hegnets ejer har færdselsret.

Stk. 4. I bymæssige bebyggelser og villakvarterer kan hegnsynet bestemme, at hegn om ejendomme, hvorpå der drives industri, håndværk eller forretningsvirksomhed, og hvis ubyggede arealer benyttes til af- eller pålæsning af varer, henstilling af maskiner, redskaber eller køretøjer eller til bearbejdning af virksomhedens produkter, skal bestå af plankeværk, mur, jernbeton el.lign. af ikke under 2 m og ikke over 3 m højde eller af et lavere fast hegn i forbindelse med en beplantning, som kan dække udsigten til grunden.

Stk. 5. Hvor det er af betydning at skabe læ for marker, gartnerier, planteskoler, frugtplantager og andre dyrkede jorder eller for bebyggelse, bør fælleshegn dannes ved plantning af en tjørnehæk eller andre dertil egnede buske eller træer. Det samme gælder ved spredt bebyggelse, hvor en sådan beplantning kan danne skærm for gårdspladser, udhuse, oplagspladser eller skæmmende bygninger.

Stk. 6. Fælleshegnenes dimensioner fastsættes om fornødent af hegnsynet. Ved boligbebyggelse bør højden af hegn mod naboejendommen, hvor ikke ganske særlige forhold taler derimod, fastsættes til 1,80 m og må ikke uden naboens samtykke overstige 2 m. For fælleshegn mellem haver og landbrug eller større åbne pladser, der ikke omfattes af bestemmelsen i § 18, stk. 5, gælder dog samme regler vedrørende levende hegns højde som i § 18, stk. 4, anført.

Stk. 7. Ved valget mellem forskellige arter af fælleshegn bør parternes ønsker såvidt muligt imødekommes, hvorhos der bør lægges vægt på at undgå jordspild og unødvendige udgifter.

Stk. 8. Planter fælleshegn af træer eller buske, som ikke straks kan danne et forsvarligt hegn, kan hegnsynet bestemme, at der skal opføres et midlertidigt hegn.

§ 11. Hegn langs gade, vej, sti eller plads, som er åben for almindelig færdsel eller udlagt til brug for flere særskilt matrikulerede og i særligt eje værende ejendomme, skal rejses helt på egen grund og levende hegn plantes i en sådan afstand fra vejens areal, at bevoksningen til enhver tid kan holdes indenfor skellinien. Hegnets højde fastsættes om fornødent af hegnsynet under hensyntagen til bestemmelserne i § 10, stk. 3, og § 6. Grundejeren kan ikke overfor det offentlige eller vejejeren stille krav om deltagelse i udgiften eller arbejdet ved hegnets rejsning.

Stk. 2. Fælleshegn kan ikke forlanges rejst, når de pågældende ejendomme ved et åbent vandløb eller på anden måde er således adskilt, at rejsning af hegn må anses for overflødig.

Kapitel III

Ombytning, ændring og sløjfning af hegn

§ 12. Ønskes et fælleshegn ombyttet eller ændret til hegn af anden beskaffenhed, og kan overenskomst herom ikke opnås, afgør hegnsynet, om dette ønske bør imødekommes.

Stk. 2. Inden afgørelse herom træffes, må hegnsynet underkaste forholdene på begge de tilstødende ejendomme en samlet overvejelse, og kun såfremt den foreslåede hegnsmåde under hensyn til den brug, der gøres af de tilstødende jorder, og de øvrige forhold, som ifølge § 10 bør komme i betragtning, frembyder overvejende fordele, bør den ønskede ombytning eller ændring af hegnet tillades.

Stk. 3. Levende hegn og stengærder bør dog i almindelighed kun tillades ombyttet med hegn af anden beskaffenhed, såfremt ganske særlige omstændigheder efter hegnsynets skøn taler derfor.

Stk. 4. Medfører ombytningen eller ændringen tab eller ulemper for naboen, kan hegnsynet tillægge denne en passende erstatning.

Stk. 5. Hvor der lovligt bygges helt ud til skellinien, kan hegnet sløjfes uden hegnsynets medvirken.

§ 13. Egne hegn kan hegnets ejer til enhver tid ombytte, ændre eller sløjfe under iagttagelse af bestemmelserne i kap. I og II. Dog må arbejdet, såfremt andet hegn ikke findes mellem de pågældende ejendomme, tidligst påbegyndes 1 måned efter, at naboen har modtaget meddelelse om, at hegnet agtes ombyttet, ændret eller sløjfet.

Stk. 2. Egne hegn, der påfører naboen større ulemper, end hegnsynet under hensyntagen til bestemmelserne i § 2, jf. kap. II, finder rimeligt, kan naboen kræve ombyttet eller ændret. Hegnets ejer er dog i så fald berettiget til at sløjfe sit hegn og kræve fælleshegn rejst i overensstemmelse med reglerne i kap. II.

Stk. 3. Hvor egne hegn yder mindre læ for marker, skove, gartnerier, planteskoler, frugtplantager og andre dyrkede jorder, end hegnsynet finder rimeligt, kan naboen kræve fælleshegn rejst i overensstemmelse med reglerne i kap. II.

Stk. 4. Egne - af anlæggets særlige karakter krævede - hegn om kirkegårde, militære anlæg, jernbaner og andre almennyttige anlæg kan naboen ikke kræve ombyttet eller ændret.

§ 14. Tillades den ønskede ombytning eller ændring, fastsætter hegnsynet under hensyntagen til reglerne i kap. II de nødvendige bestemmelser om det nye hegns beskaffenhed og dimensioner.

§ 15. Den, der ønsker et fælleshegn ombyttet, ændret eller sløjfet, må - bortset fra de i stk. 2 og 3 nævnte tilfælde - selv afholde udgiften herved.

Stk. 2. Medfører ombytningen eller ændringen fordele for begge parter, kan naboen tilpligtes at afholde indtil halvdelen af udgiften.

Stk. 3. Er ombytningen eller ændringen alene eller hovedsagelig nødvendiggjort ved den særlige brug, naboen gør af sin ejendom, må denne afholde hele eller den væsentligste del af udgiften ved sløjfning af det gamle og rejsning af et nyt og mere hensigtsmæssigt hegn.

§ 16. Udgiften ved ombytning, ændring eller sløjfning af egne hegn påhviler hegnets ejer.

Stk. 2. Er hegnet lovligt opført inden nærværende lovs ikrafttræden og i god stand, må dog den, der forlanger hegnet ombyttet eller ændret, selv afholde udgiften herved.

Stk. 3. Medfører rejsningen af fælleshegn i henhold til § 13, stk. 3, sløjfning eller ændring egne hegn, må den, der kræver fælleshegn rejst, selv afholde udgiften ved sløjfningen eller ændringen. Det ved sløjfningen fremkomne materiale tilhører hegnets ejer.

§ 17. Når et fælleshegn sløjfes, har parterne ret til hegns materialet eller det ved salg heraf indkomne beløb i samme forhold, som de i sin tid har bidraget til hegnets rejsning.

Stk. 2. Kan dette ikke længere oplyses, deles materialet eller salgssummen lige mellem parterne.

Kapitel IV

Hegnenes vedligeholdelse

§ 18. Hegnene må ikke beskadiges og skal stedse holdes i forsvarlig stand, således at de kan opfylde deres formål.

Stk. 2. Fælleshegn mellem jorder, der anvendes til landbrug, gartneri og havebrug, samt mellem sådanne jorder og skove kan, hvor lævirkningen er af væsenlig betydning, kun kræves nedkappet én gang årligt til en højde af 5 m.

Stk. 3. Ved boligbebyggelse kan levende fælleshegn kræves nedkappet én gang årligt til en højde af 2 m eller til den af hegnsynet i henhold til § 10, stk. 6, for sådant hegn fastsatte højde.

Stk. 4. Andre levende fælleshegn kan af naboen forlanges nedkappet én gang årligt til en højde af 3,5 m.

Stk. 5. Levende hegn mod gade, vej, sti eller plads, hvor andre end hegnets ejer er berettiget til at færdes, skal holdes studsede, således at bevoksningen ikke er til ulempe for færdselen eller hindrer udsynet for vejfarende.

Stk. 6. Det ved lovlig nedkapning, stævning eller udtyndning af levende hegn fremkomne materiale tilhører vedligeholdelsespligtige, såfremt ingen anden kan godtgøre at have erhvervet en særlig ret hertil. Arbejdet skal udføres på forsvarlig måde og på passende årstid.

Stk. 7. Den vedligeholdelsespligtige må ikke egenmægtigt nedkappe et levende fælleshegn under de i stk. 2, 3 og 4 fastsatte højder eller udtynde et sådant hegn så stærkt, at det mister sin lægivende virkning.

Stk. 8. Hvor læhegn består af hassel eller anden plantning, der normalt nedkappes ved at beskæres til roden, kan hegnsynet efter begæring af en af parterne bestemme, at hegnet ikke må beskæres, når dets lægivende virkning er af overvejende betydning for de tilstødende jorder.

Stk. 9. Egne levende hegn kan forlanges nedkappet og klippet, således at de ikke påfører naboen større ulemper end fælleshegn.

§ 19. Den til hegnet stødende jord må ikke behandles eller benyttes således, at hegnet herved beskadiges.

Stk. 2. Grene, som vokser ind gennem hegnet eller så tæt hen over hegnet, at dette herved udsættes for beskadigelse, eller som er til ulempe for den for naboejendommens drift nødvendige færdsel med redskaber, maskiner og køretøjer, er naboen berettiget til at afkappe i skellinien.

Stk. 3. Grene, der på grund af alder, råd el. lign. skønnes at være farlige for sikkerheden på naboejendommen, kan hegnsynet efter naboens begæring pålægge ejeren at fjerne.

Stk. 4. Ejeren af en til skov grænsende ejendom kan kræve, at skovejeren i skellinien kapper grene i større højde end i stk. 2 anført, når hegnsynet efter indhentet erklæring fra lederen af statsskovdistriktet eller, hvis denne skønnes inhabil, fra en af Miljøministeriet udpeget sagkyndig finder, at betydningen af sådan kapning væsentlig overstiger de af kapningen følgende ulemper for skovbrynets landskabelige værdi eller for skoven.

Stk. 5. Om grene, som fra andre bevoksninger end skove vokser ind over hegnet til nabogrunden i større højde end i stk. 2 anført, kan kappes eller forlanges kappet, afgøres af domstolene.

Stk. 6. Hække om gårds- og huspladser, haver, gartnerier, planteskoler og frugtplantager er hver af parterne berettiget til at klippe på den mod hans ejendom vendende side.

Stk. 7. Hvor kapning eller klipning foretages i henhold til stk. 2, 4 og 6, skal arbejdet udføres på forsvarlig måde og på passende årstid. Det ved kapningen eller klipningen fremkomne kvas tilfalder den, som har ladet arbejdet udføre.

Stk. 8. Drives der løsdrift af husdyr på de til et levende hegn eller en skelgrøft grænsende arealer, skal den pågældende lodsejer i passende afstand herfra opsætte og vedligeholde et beskyttelseshegn af tråd el.lign., således at beskadigelse ikke kan finde sted.

Stk. 9. Husdyr må ikke tøjres så nær ved levende hegn eller skelgrøft, at dyrene kan beskadige hegnet eller grøften.

§ 20. Udgiften eller arbejdet ved fælleshegnenes vedligeholdelse deles lige mellem parterne.

Stk. 2. Godkender hegnsynet af hensyn til en ejendoms særlige karakter eller benyttelse eller ejerens særlige ønsker opførelse af et fælleshegn, som er særlig bekosteligt at vedligeholde, bør der dog ikke pålægges naboen større byrde, end vedligeholdelse af et almindeligt forsvarligt hegn ville medføre. I det i § 8, stk. 2, omhandlede tilfælde er naboen fritaget for at deltage i udgiften eller arbejdet ved hegnets vedligeholdelse.

Stk. 3. Egne hegn må grundejeren selv vedligeholde, medmindre hegnsynet finder, at hegnet også er til væsentlig nytte for naboen. I så fald kan det, når hegnet har stået i mindst 3 år og er i god stand, pålægges denne at overtage indtil halvdelen af vedligeholdelsesbyrden.

Stk. 4. Hvor arbejdet eller udgiften ved egne hegns vedligeholdelse er delt mellem parterne, kan hegnets ejer overtage hele vedligeholdelsen mod at give hegnsynet og naboen underretning herom, jfr. dog § 19, stk.

6.

§ 21. Når vedligeholdelsesbyrden ønskes fordelt mellem parterne, tildeler hegnsynet hver et hegnsstykke at vedligeholde på begge sider - såvidt muligt i en samlet strækning, der ikke støder op mod naboens have, gårds- eller husplads.

Stk. 2. Består fælleshegn af plankeværk eller mur, bør det pålægges hver af parterne i fornødent omfang at male, tjære eller kalke den mod hans grund vendende side af hegnet.

Stk. 3. Hvor særlige forhold taler derfor, eller parterne fremsætter ønske derom, kan hegnsynet fordele vedligeholdelsesbyrden på anden måde end i stk. 1 og 2 anført.

§ 22. Den vedligeholdelsespligtige er berettiget til i tidsrummet mellem 1. november og 1. maj på hensynsfuld måde at færdes på naboens grund langs hegnet i det omfang, hegnets vedligeholdelse gør det nødvendigt.

Stk. 2. Er det pålagt nogen at renholde et læhegn, har han ret til også udenfor ovennævnte tidsrum at færdes på naboens grund med hest, mindre traktorer og redskaber og bearbejde jorden i en bredde af 1 m regnet fra hegnets midte, uden at naboen har krav på erstatning for de derved forvoldte ulemper.

Stk. 3. Tillader forholdende iøvrigt benyttelse af heste, vogne, maskiner eller redskaber ved vedligeholdelsesarbejdernes udførelse, må den skade, som forvoldes ved sådan færdsel, erstattes.

§ 23. Hvor hegn helt eller delvis består af jordvolde, er den vedligeholdelsespligtige berettiget til at tage den jord, der er nødvendig til vedligeholdelse af den mod naboen vendende side af hegnet, på naboens grund langs hegnets fod.

Stk. 2. Dannes hegn af grøft eller vandløb, kan den vedligeholdelsespligtige oplægge halvdelen af det ved vedligeholdelsen oprensede på naboens grund.

§ 24. En grundejer, der hidtil har vedligeholdt mere end halvdelen af fælleshegn mod nabogunden, kan, når hegnet efter hegnsynets skøn opfylder forskrifterne i denne lov og er i god stand efter at have stået i mindst 3 år, kræve, at naboen for eftertiden overtager halvdelen af vedligeholdelsesbyrden, medmindre dennes interesse i hegnet er så ringe, at det findes rimeligt kun at pålægge ham en mindre del, eller særligt retsgrundlag findes for den hidtidige ordning.

§ 25. Enhver grundejer har ret til på et mod hans grund vendende plankeværk eller mur at befæste espalier, halvtage, mindre skure o.lign.

Stk. 2. Bliver hegnets vedligeholdelse herved mere byrdefuld for naboen, kan denne kræve den gældende fordeling af vedligeholdelsesbyrden ændret.

§ 26. Beskadiger en grundejer hegnet mod nabogunden eller undlader at udføre et ham påhvilende vedligeholdelsesarbejde, derunder nødvendig renholdelse, eller at træffe de i § 19, stk. 8, påbudte beskyttelsesforanstaltninger, kan hegnsynet efter naboens begæring ved kendelse pålægge den pågældende inden en nærmere fastsat frist at udbedre skaden eller udføre det manglende arbejde.

Kapitel V

Hegnsynet

§ 27. For hver kommune nedsættes et hegnsyn bestående af 3 medlemmer, af hvilke det ene beskikkes til formand. Mindst ét af medlemmerne skal være plantningskyndigt. I kommuner med bymæssig bebyggelse på 1.000 indbyggere eller derover skal der tillige være et bygningskyndigt medlem.

Stk. 2. Om fornødent kan der i en kommune nedsættes to eller flere hegnsyn med hvert sit distrikt.

§ 28. Medlemmer af hegnsynet beskikkes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. På samme måde beskikkes suppleanter til at udføre hvervet i tilfælde af, at nogen af hegnsynsmændene har forfald eller i henhold til § 31 er afskåret fra at deltage i behandlingen af en hegns sag.

Stk. 3. Synsmændene er forpligtet til også at udføre hegnsynsforretninger i nærliggende distrikter, når de her beskikkede synsmænd har lovligt forfald, og det kræves af vedkommende hegnsyns formand.

§ 29. Synsmændene beskikkes for perioder, der falder sammen med valgperioderne for kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Ingen, der har opnået en alder af 60 år, er forpligtet til at modtage beskikkelse som synsmand. Den, der har fungeret som synsmand i en periode, er ikke forpligtet til at modtage beskikkelse før efter udløbet af en ny periode. Om i øvrigt nogen har gyldig grund til at fordrø sig fritaget for hvervet, afgøres af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indankes for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

§ 30. Afskedigelse af en hegnsynsmand eller suppleant kan foretages af kommunalbestyrelsen, hvis afgørelse kan indankes for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

Stk. 2. Nødvendiggør afskedigelse eller dødsfald beskikkelse af en ny synsmand eller suppleant, sker beskikkelsen for den tilbageværende del af den løbende periode.

§ 31. Ingen må deltage som medlem af hegnsynet i behandlingen af eller være sagkyndig i en sag, når han

1) selv er part i sagen eller personlig interesseret i dens udfald,

2) er beslægtet eller besvogret med nogen af parterne i op- eller nedstigende linie eller i sidelinie så nær som søskendebørn eller er en af parternes ægtefælle, værge, adoptiv- eller plejefader eller -moder, adoptiv- eller plejebarn

3) er afskediget som synsmand i henhold til § 30, men har indanket afgørelsen for Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og dettes afgørelse endnu ikke foreligger.

§ 32. Spørgsmål om, hvorvidt en synsmand i henhold til § 31, 1) og 2), skal fratræde behandlingen af en sag, afgøres af hegnsynet og bør så vidt muligt rejses inden forhandlingernes begyndelse.

Stk. 2. Kendelser, hvorved det pålægges en synsmand at fratræde behandlingen af en sag, er ikke genstand for kære eller anke. Kendelser, hvorved indsigelser mod en synsmands habilitet forkastes, kan indbringes for civildommeren i den pågældende retskreds. Når det straks forlanges, kan i den anledning en kort udsættelse af sagen tilstås.

Kapitel VI

Hegnsynsforretninger

§ 33. Hegnsynets forretninger indføres i en for kommunens regning anskaffet og af kommunalbestyrelsen autoriseret protokol, der opbevares af hegnsynets formand.

Stk. 2. I protokollen skal, foruden en nøje angivelse af det pågældende hegns beliggenhed med oplysning om ejendommens matrikelbetegnelse, indføres en kort fremstilling af forhandlingerne og de fremsatte påstande. Til protokollen skal føres et efter ejerlav inddelt register over ejendommenes matrikelnumre med henvisning til den side i protokollen, hvor behandlingen af vedkommende hegns sag er indført.

Stk. 3. Protokollen underskrives ved hvert mødes slutning af synsmændene.

§ 34. Begæring om afholdelse af hegnsynsforretning indgives skriftligt til formanden for vedkommende hegnsynsdistrikt. Ligger hegnet i skellet mellem to hegnsynsdistrikter, indgives begæringen til formanden i det distrikt, hvor naboejendommen er beliggende.

Stk. 2. Begæringen skal indeholde oplysning om matrikelbetegnelsen for klagerens ejendom samt en fremstilling af de forhold, det ønskes undergivet hegnsynets bedømmelse, og af de påstande, der agtes nedlagt. Endvidere skal i begæringen opgives med navn og bopæl, hvem der ønskes indkaldt til forretningen, samt, hvis klageren er bekendt hermed, tillige matrikelbetegnelsen for indklagedes tilstødende grund.

Stk. 3. Hegnsynets formand skal umiddelbart efter begæringens modtagelse beramme en åstedsforretning og forsyne begæringen med påtegning om tiden for forretningens afholdelse samt med en indkaldelse til de pågældende om at overvære samme. Bruges jorden af en anden end ejeren, skal både ejer og bruger indvarsles.

Stk. 4. Begæringen med de nævnte påtegninger bliver derpå ved foranstaltning af den, der har begæret forretningen afholdt, ved anbefalet brev, ved stævningsmand på den i lov om rettens pleje for borgerlige sager foreskrevne måde, eller på anden vidnefast måde at forkynde for den anden part, således at denne får mindst 8 dages varsel. Ved forkyndelse skal der overleveres indklagede en genpart af begæringen med påtegninger. Efter foretagen forkyndelse vil begæringen med oplysning om den anvendte forkyndelsesmåde være at tilbagelevere hegnsynets formand.

Stk. 5. Til senere møder indvarsles ved, at formanden, inden åstedsforretningen afsluttes, meddeler tid og sted for næste møde. For så vidt dette ikke er muligt, giver formanden de mødende underretning om, på hvilken måde indvarsling vil ske.

Stk. 6. Forretningen kan fremmes, selvom indklagede, skønt lovligt varsel, udebliver uden til formanden at have anmeldt gyldigt forfald. Udebliver klageren uden at have anmeldt gyldigt forfald, kan sagen hæves. Godtgør indklagede inden 8 dage, at hans udeblivelse skyldes en ham utilregnelig årsag, kan hegnsynet genoptage sagen.

Stk. 7. Er gyldigt forfald anmeldt, udsættes forretningen, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herimod.

Stk. 8. Hæves sagen på grund af klagerens udeblivelse eller efter dennes begæring, kan hegnsynet ved kendelse pålægge klageren helt eller delvis at godtgøre indklagede de af ham afholdte direkte udgifter.

§ 35. Hegnsynets forretninger ledes af formanden og foretages af denne i forening med de to andre synsmænd.

Stk. 2. Ligger hegnet i skellet mellem to hegnsynsdistrikter, udføres forretningen af begge formænd i forening med en ved lodtrækning blandt de øvrige synsmænd udpeget synsmand. Den formand, der har modtaget begæringen om forretningens foretagelse, fungerer som formand under denne.

§ 36. Sagkyndig medhjælp vil være at tilkalde, når en af parterne begærer dette, eller det ønskes af hegnsynet. Den sagkyndige har efter hegnsynets anmodning at udtale sig mundtligt eller skriftligt om de spørgsmål, hvorom hans erklæring ønskes. Han skal endvidere deltage i behandlingen af sagen, men ikke i dennes afgørelse. Såfremt han afgiver en skriftlig redegørelse, skal denne henlægges til sagens akter.

Stk. 2. Udgifter til sagkyndig medhjælp henregnes til sagens omkostninger.

Stk. 3. Hegnsynet kan forlange, at den, der fremsætter begæring om sagkyndig medhjælp, inden en nærmere fastsat frist deponerer et til dækning af udgifterne herved passende beløb.

§ 37. Fremsættes der under forhandlingerne for hegnsynet påstand om, at det eksisterende hegn ikke er et fælleshegn, fastsætter hegnsynet en frist, inden hvilken vedkommende part må søge dette spørgsmål afgjort efter reglerne om afsætning af ejendomsgrænser i kapitel 5 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen. Fremsættes der iøvrigt fra en af parternes side påstand om, at noget af de ved sagens ordning i betragtning kommende forhold ifølge særlig adkomst vil være at afgøre på en fra nærværende lovs bestemmelser afvigende måde, skal der, hvis de pågældende ikke kan blive enige om at lade spørgsmålet afgøre af hegnsynet, gives vedkommende part en passende frist til at indbringe spørgsmålet for domstolene. Hegnssagen udsættes da, indtil endelig dom er faldet, medmindre den pågældende undlader rettidig påtale af sagen, i hvilket tilfælde hegnssagen fremmes på sædvanlig måde, som om hans påstand var blevet underkendt ved domstolene. Dog skal der i så fald i kendelsen tages et udtrykkeligt forbehold om, at det skal stå ham frit for, hvis han senere måtte vinde sagen ved domstolene, at forlange hegnssagen påny taget under behandling på egen bekostning.

Stk. 2. Udsættes hegnssagen, kan hegnsynet efter en af parternes begæring, om fornødent ved kendelse, bestemme midlertidige foranstaltningers udførelse, og ved hvem disse skal udføres, samt hvem der foreløbig skal udrede omkostningerne herved.

§ 38. Under forhandlingerne skal formanden vejlede parterne og søge forlig tilvejebragt imellem dem.

Stk. 2. Opnås forlig, indføres dette i hegnsynets protokol og underskrives af parterne.

Stk. 3. Forlig, indgåede for hegnsynet, har samme gyldighed og kraft som en kendelse.

Stk. 4. Forlig, der indgås uden hegnsynets medvirken, kan, når de indeholder oplysninger om de i § 41 nævnte forhold og ikke tilsidesætter en af offentlige hensyn given forskrift, forlanges tilført hegnsynets protokol ved formandens foranstaltning og får da samme gyldighed og kraft som forlig indgåede for hegnsynet.

§ 39. Kan forlig ikke opnås, optages sagen til kendelse, der afsiges snarest muligt og senest 8 dage efter forhandlingernes afslutning.

Stk. 2. Afsiges kendelse ikke umiddelbart efter forhandlingernes afslutning, meddeler hegnsynet parterne, hvor og hvornår kendelsen vil blive afsagt.

Stk. 3. Kendelse afsiges efter stemmeflerhed. Er alle tre synsmænd af forskellig mening, gør formandens stemme udslaget.

Stk. 4. Kendelsen med fornøden begrundelse indføres i hegnsynets protokol.

§ 40. Når hegnsynet har afsluttet behandlingen af en sag, tilstiller formanden parterne en udskrift af det afsluttede forlig eller kendelsen.

Stk. 2. Overværer parterne ikke kendelsens afsigelse, skal udskrift af kendelsen inden 8 dage efter afsigelsen tilsendes parterne ved anbefalet brev.

§ 41. Hvad enten sagen afgøres ved forlig eller kendelse, skal den trufne afgørelse i hvert af de nedenfor nævnte tilfælde indeholde oplysning om de her anførte punkter.

I. Rejsning af nyt hegn.

1. Hegnets beliggenhed i forhold til skellinien.
2. Hegnets beskaffenhed og dimensioner.
3. Fordeling af udgiften eller arbejdet.
4. Fastsættelse af frist for arbejdets udførelse.
5. Fordeling af den fremtidige vedligeholdelsesbyrde.
6. Om midlertidigt hegn eller beskyttelseshegn skal opføres og i bekræftende fald de fornødne bestemmelser herom.

II. Ombytning af hegn.

- 1-6. Som ovenfor under I. anført.
7. Fordeling af udgiften eller arbejdet ved fjernelse af det gamle hegn.
8. Fastsættelse af eventuel erstatning i henhold til § 12, stk. 4.

III. Ændring af hegn.

1. Hegnets beskaffenhed og dimensioner.
2. Fordeling af udgiften eller arbejdet.
3. Fastsættelse af frist for arbejdets udførelse.
4. Fordeling af den fremtidige vedligeholdelsesbyrde.
5. Om beskyttelseshegn skal opføres og i bekræftende fald de fornødne bestemmelser herom.

IV. Hegnenes vedligeholdelse.

1. Hvorledes og af hvem det foreskrevne arbejde skal udføres.
2. Fordeling af udgiften.
3. Fastsættelse af frist for arbejdets udførelse.
4. Om beskyttelseshegn skal opføres og i bekræftende fald de fornødne bestemmelser herom.

Stk. 2. Endvidere skal såvel forlig som kendelser indeholde oplysning om, af hvem de i § 46 omhandlende vederlag samt sagens øvrige omkostninger skal udredes.

§ 42. Hegnsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Når forholdene er undergået væsentlige ændringer, eller erfaringen har vist, at den fastsatte ordning ikke i alle punkter er hensigtsmæssig eller stemmende med nærværende lovs bestemmelser, kan sagen på en

af parternes begæring af hegnsynet tages op til fornyet overvejelse.

§ 43. Hegnssager, der er omfattet af denne lov, kan ikke indbringes for domstolene, før hegnsynet har truffet afgørelse. Parterne kan dog, når der er opstået en tvist, aftale, at tvisten kan indbringes for domstolene, uden at hegnsynet har behandlet sagen.

Stk. 2. Hegnsynets afgørelse kan af hver af parterne indbringes for domstolene senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Retten kan dog undtagelsesvis tillade, at sagen indbringes efter udløbet af fristen, når ansøgning herom indgives senest 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 44. Undlader nogen at udføre et ham ved forlig, kendelse eller dom pålagt arbejde inden den fastsatte frist, eller er det udførte arbejde behæftet med mangler, kan hegnsynet efter naboens begæring ved kendelse bestemme, at det manglende arbejde skal udføres eller manglerne afhjælpes ved formandens eller klagerens foranstaltning på den forsømmeliges bekostning.

Stk. 2. Manglende betaling af udgifterne til arbejdets udførelse efter stk. 1 påhviler den forsømmelige part i hegnssagen. Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter. Grundlaget for udpantning er hegnsynets tvangsfuldbyrdeskendelse, jf. stk. 1, med formandens påtegning om, at denne har besigtiget det udførte arbejde og fundet det forsvarligt udført og den medgåede udgift rimelig.

Stk. 3. Manglende betaling af hegnsynets vederlag og øvrige udgifter påhviler den part i hegnssagen, som er pålagt betalingen. Beløbet har fortrinsret i ejendommen som offentlige skatter og afgifter

Stk. 4. Hegnsynets kendelser fuldbyrdes iøvrigt efter de for domme fastsatte bestemmelser i overensstemmelse med retsplejelovens tvangsregler. Fuldbyrdesfristen er 15 dage, medmindre andet fremgår af kendelsens indhold.

§ 45. Udføres de i § 44, stk. 1, omhandlede arbejder ved foranstaltning af hegnsynets formand, stilles de hertil fornødne midler forskudsvis til rådighed af kommunens kasse.

§ 46. For behandling af en hegnssag tilkommer der hegnsynet et vederlag på 35 kr., der, når sagen afgøres ved kendelse, i almindelighed vil være at udrede af den, hvem kendelsen går imod. Samme vederlag tilkommer der hegnsynet for behandling af de i § 19, stk. 3 og 4, omhandlede forhold. Af vederlaget oppebærer formanden 15 kr. og hver af de to andre synsmænd 10 kr.

Stk. 2. For afsigelse af kendelse i de i § 34, stk. 8, og § 44, stk. 1, omhandlede tilfælde, samt når sagen hæves på grund af klagerens udeblivelse eller efter dennes begæring, tilkommer der hegnsynet et vederlag på 20 kr. Af vederlaget oppebærer formanden 10 kr. og hver af de to synsmænd 5 kr.

Stk. 3. For godkendelse og indførelse i hegnsynets protokol af de i § 38, stk. 4, omhandlede forlig tilkommer der formanden et vederlag på 5 kr.

Stk. 4. Landbrugsstyrelsen kan bevilge en part, hvis økonomiske forhold i forbindelse med sagens vigtighed og begrundethed giver anledning dertil, fritagelse for at betale sagens omkostninger for hegnsynet, hvilke da udredes af statskassen.

§ 47. Udskrift af hegnsynets protokol meddeles af formanden mod et vederlag af 2 kr. pr. påbegyndt folioark. For de i § 40 omhandlede udskrifter erlægges dog intet vederlag.

Stk. 2. De i nærværende paragrafs stk. 1, 1. pkt., omhandlede udskrifter skal være afsendt senest 8 dage, efter at de er bestilt; vederlaget kan kræves erlagt forud.

§ 48. De i §§ 46 og 47 fastsatte vederlag kan til enhver tid ændres af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri.

§ 49. Protokoller, begæringer, udskrifter og andre udfærdigelser angående hegnsynets forretninger er stempelfri.

Kapitel VII

Særlige bestemmelser

§ 50. Grundens ejer er ansvarlig for opfyldelse af de ejendommen påhvilende hegnsforpligtelser.

Stk. 2. Er en jordlod udlejet eller bortforpagtet, uden at der i leje- eller forpagtningskontrakten er truffet bestemmelser om hegnspligten, påhviler hegnes vedligeholdelse brugeren.

Stk. 3. Pålægges der ejendommen pligt til rejsning af nyt hegn, kan ejeren forlange, at brugeren forrenter udgiften herved med 4 pct. p.a.

§ 51. Overtrædelse af de i § 18, stk. 6, 2. pkt., og stk. 7, samt § 19, stk. 7, fastsatte bestemmelser eller et af hegnsynet i henhold til § 18, stk. 8, udstedt påbud, straffes med bøder.

Stk. 2. Overtræder nogen bestemmelserne i § 19, stk. 1 og 9, kan hegnsynet pålægge vedkommende fremtidig at holde sig disse bestemmelser efterrettelig. Undladelse af at efterkomme et sådant pålæg straffes med bøder.

Kapitel VII A

Hegnsordningen i København

§ 52. Bestemmelserne i kapitel I-VII gælder ikke for Københavns kommune. I stedet gælder stk. 2-6.

Stk. 2. Borgerrepræsentationen bestemmer, hvorvidt der skal anbringes hegn i skellinien mellem grundstykker.

Stk. 3. Borgerrepræsentationen kan med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri godkendelse fastsætte nærmere bestemmelser om:

- 1) hegnspligt,
- 2) hegnets art, højde og vedligeholdelse,
- 3) fordeling mellem grundejerne af en pålagt hegnspligt,
- 4) udnyttelse af andenmands hegn eller mur beliggende i skel.

Stk. 4. Indtil bestemmelser er fastsat efter stk. 3, gælder bestemmelserne i § 16 i bygningsvedtægten af 18. december 1939 for staden København.

Stk. 5. Forbud efter stk. 2 mod anbringelse af hegn kan indbringes for by- og boligministeren. I øvrigt kan Borgerrepræsentationens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Med bøde straffes den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i medfør af stk. 2 eller de bestemmelser, der er nævnt i stk. 3 og 4.

Kapitel VIII

Lovens ikrafttræden m.m.

§ 53. Denne lov gælder ikke for Færøerne.